

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Jean-Noël Castanet

Żądania wnoszącej odwołanie

- uznanie odwołania wniesionego przez Compagnie des bateaux mouches za dopuszczalne;
- uchylene wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 10 grudnia 2008 r. (sprawa T-365/06);
- obciążenie Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi dwa zarzuty na poparcie odwołania.

W pierwszym zarzucie wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył art. 7 ust 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego⁽¹⁾. W tym zakresie zarzuca ona po pierwsze Sądowi, że zlekceważył on samoistny charakter odróżniający, jaki posiadał od początku znak towarowy. Po drugie, charakter odróżniający znaku został nawet utrzymany i wzmocniony w czasie w wyniku jego używania przez wnoszącą odwołanie. W istocie, znak towarowy „BATEAUX MOUCHE” jest umieszczony na statkach wykorzystywanych przez stronę wnoszącą odwołanie – i jedynie przez nią – do organizowania przejażdżek turystycznych po Sekwanie, posłużenie się wyrażeniem „bateaux mouches” przy posługiwaniu się wyszukiwarkami internetowymi doprowadza do wyszukiwania bezpośrednio na stronie internetowej wnoszącej odwołanie oraz wnosząca odwołanie wprowadziła aktywną politykę obrony jej znaku towarowego przed jakimkolwiek używaniem stanowiącym jego nadużycie.

W drugim zarzucie strona wnosząca odwołanie zarzuca Sądowi, że dokonał błędnej wykładni wypracowanych przez orzecznictwo kryteriów umożliwiających wykazanie uzyskania charakteru odróżniającego znaku towarowego „BATEAUX MOUCHE” w następstwie używania. W istocie czynniki, na podstawie których można wykazać charakter odróżniający znaku towarowego, takie jak udział w rynku, jaki ma znak towarowy, intensywność, zasięg geograficzny i okres używania tego znaku towarowego, wysokość nakładów przedsiębiorstwa związanych z jego promowaniem, odsetek zainteresowanego kręgu odbiorców rozpoznających z uwagi na znak towarowy towar lub usługę jako pochodzące z określonego przedsiębiorstwa, winny być analizowane przez Sąd w sposób całościowy a nie częściowy.

⁽¹⁾ Dz.U. 1994, L11, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulio tis Epikrateias (Grecja) w dniu 25 lutego 2009 r. – Idryma Typou przeciwko Ministrowi ds. Prasy i Środków Masowego Przekazu

(Sprawa C- 81/09)

(2009/C 102/23)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Symvoulio tis Epikrateias (Grecja).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Idryma Typou

Strona pozwana: Minister ds. Prasy i Środków Masowego Przekazu

Pytania prejudycjalne

Czy dyrektywa 68/151/EWG, której art. 1 stanowi: „Środki koordynujące, zapisane w niniejszej dyrektywie stosuje się do przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w Państwach Członkowskich, odnoszących się do następujących typów spółek: [...] w Grecji: ανώνυμη εταιρία [spółka akcyjnych]”, stoi na przeszkodzie wprowadzeniu przepisu krajowego, takiego jak art. 4 ust. 3 ustawy 2328/1995, w części, w której stanowi, że grzywny przewidziane w jego poprzednich ustępach w przypadku naruszeń obowiązujących przepisów i norm etycznych regulujących działalność stacji telewizyjnych, mogą być nakładane nie tylko na spółki posiadające pozwolenie na utworzenie i prowadzenie stacji telewizyjnych, lecz również, solidarnie, na wszystkich wspólników posiadających ponad 2,5% kapitału akcyjnego?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulio tis Epikrateias (Grecja) w dniu 25 lutego 2009 r. – Dimos Agiou Nikolaou Kritis przeciwko Ypourgos Anaptyxis kai Trofimon

(Sprawa C- 82/09)

(2009/C 102/24)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Symvoulio tis Epikrateias (Grecja).